

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gasparis Druzbecki

Pawlowski, Daniel

Ingolstadii, 1732

VD18 90066324

Mortificationes annuæ, & aliæ extraordinariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45343

tibus. 2. Aciculâ pungebat, & pectine ferreo radebat. 3. Lingebat eâ terram, laterem, vel aliam quampiam rem asperam. 4. Illinebat, atque imbuebat eam amaris, vel acetosis succis, aloe &c. 5. Calidis, & ferventibus cibus eam adurebat.

*Mortificatio
vocis, in De-
cembri.*

In Decembri. Specialiter mortificabat vocem, his modis. 1. Rarò loquebatur, parce, non diu, non multis, & purè necessaria. 2. Submissè loquebatur, & elationem vocis, cachinnationes, & risûs vitabat. 3. Abstinebat à cantillatione, quæ esset cujuscunque delectationis, etiam honestæ, & piæ causâ. 4. Utebatur vocibus, juxta usum loquendi simplicem. 5. Fractiones vocis, & verborum, vitabat, non utendo diminutivis, superlativis, hyperbolicis loquendi modis.

Tempus porrò harum mortificationum, in memoriam revocandarum, habebat post meditationem matutinam.

Mortificationes Annua, & alia extraordinaria.

*Disciplina,
pectinatio
annua.*

1. **I**N fine Anni faciebat disciplinam 365. ictuum, juxta numerum dierum Anni, raturam quoque, seu pectinationem 225. puncturarum, juxta numerum membrorum hominis, quæ notabiliora totidem esse censentur. Insuper aliquanto tempore cilicium tunc gestabat.

*Mortificatio
tempore Bac-
chanalium.*

2. Triduo Bacchanalium, qualibet nocte adhibebat flagellationem corporis quinque partitam, pro numero quinque vulnerum Christi, quamlibet continentem ictûs 50. quos intinctos

in

in Christi vulneribus, Sanguine, offerebat Sanctissimæ Trinitati, ad satisfaciendum pro peccatis bacchanalifantium ad placandam illis iram DEI, & ad impetrandam veniam. Post singulas autem quinquagenas, utebatur hac obtestatione ad JESUM Christum.

Dulcissime, ac mansuetissime IESU, Redemptor, & amator animarum: Te ego, per dolores, & indignationes hujus vulneris Tui, obtestor, ut ignoscas peccantibus, atque Sanguinem Tuum pretiosum, nunc præsertim conculcantibus. Nesciunt Domine quid faciunt. Ne projicias eos à facie Tua, Spiritumque penitentia ne auferas ab eis, ut cognoscant, & doleant, quia Tibi soli peccaverunt, & malum coram Te fecerunt.

Oratio pro

peccantibus.

Eodem tempore in honorem 7. dolorum Pretiosissimæ Parentis, & in honorem doloris illius specialis, quem habuit in hac vita, videns tam indignis peccatis, modisque, filium suum, DEUM, ab hominibus tractari, bis 7. validos ictûs in sensibiliore corporis parte infligebat, postulans à Pretiosissima Parente, tanquam unico peccatorum refugio, ut suscipere patrocinium peccantium, eosque ad penitentiam deducere, dignetur. Sub idem etiam tempus, duritiam lecti, & brevitatem somni sectabatur, gustum quoque specialiter affligebat.

3. Singulis Quadragesimæ diebus, semel mane, & iterum vespere afflictiones omnium sensuum, & membrorum instituebat, collectim sumptas; quæ alias distributæ per singulos menses erant.

Mortificationes Quadragesimales.

4. Die Parasceves, mane faciebat tripartitam flagellationem. Una pars erat in honorem

Disciplina tripartita, die Parasceves.

V.P. Druz. Op. I.

G

cal-

cultumque, & participationem dolorum, per decem circiter horas diurnas, à Christo Domino toleratorum, & unicuique horæ respondebant 10. ictûs : atque ita hæc pars disciplina constabat ictibus 100. quam concludebat Oratione, *Anima Christi* &c.

Altera pars cedebat in honorem, & participationem dolorum Pretiosissimæ Parentis, Christo Domino per 10. illas horas condolenti, & unicuique horæ respondebant ictûs 5. atque ita hæc pars disciplina constabat ictibus 50. quam concludebat illis verbis ; *Santa Mater istud agas, Crucifixi fige plagas, cordi meo valide. Tui nati vulnerati, tam dignati pro me pati, penas mecum divide. Fac me plagis vulnerari, Cruce hac inebriari, ob amorem Filij.*

Tertia pars redundabat in honorem Sanctorum, doloribus Christi, & Matris ejus, unice addictorum, & hæc continebat ictûs 18. juxta numerum Sanctorum delectorum, quam concludebat tali Oratione, *Imprimite o Sancti, cordi meo, amarissima IESU Christi, & Pretiosissima Matris, passionis memoriam, ut eam præ oculis die, noctuque semper habeam, eamque participando efficaciter sentiam, & exprimam ob amorem Domini mei IESU Christi, ejusque Pretiosissimæ Parentis, & vestrum omnium. Amen.* Addebat præterea diverberationem 64. ictuum in memoriam dolorum omnium Pretiosissimæ Parentis, quos illa totidem horis sustinuit, incipiendo fere à valedictione, ad Resurrectionem Christi.

Eodem die, vesperi faciebat tripartitam disciplinam, in honorem, cultum, & participationem dolorum Christi Domini, & Pretiosissimæ

simæ Parentis, per 8. horas nocturnas. *Prima pars* disciplinæ continebat ictûs 64. *Alterâ*, ictûs habebat 32. *Tertiâ*, continebat ictûs 18. vel plures pro numero Sanctorum delectorum. Singularum autem partium hæ erant Conclusiones, quæ in priori disciplina.

5. Diebus Rogationum, ipsoque Ascensionis Dominicæ die, ad ornandas Domini IESU in cælum abeuntis, corporis partes, animæque potentias, quæ sunt numero 225. in corpore, totidemque supponendæ in anima. Et in honorem omnium vulnerum corporis ejus, quæ numerantur fuisse 5466. instituebat disciplinas 12. quæ cum pectinibus, continebant ictûs huic numero respondentes, præter alias ordinarias mortificationes.

Mortificationes diebus Rogationum.

6. Tempore Adventûs, Singulis diebus, ante & post Sacrum, infligebat corpori 276. ictûs cum totidem actibus, in honorem dierum, quibus Christus Dominus in utero Virginis mansit: in gratulationem quoque donorum, quæ Virgo Mater per eos dies, ex opere operato obtinuit, pro gustu, fructu, affectu Incarnationis. Eodem tempore, Orationes, nudis genibus flectens, peragebat, lecti quoque duritiem sectabatur: gratus enim DEO lectus est, anima duro lecto corpus tractans. Ab An. 1624. eodem Adventûs tempore, alternis, & interdum singulis noctibus, humi cubabat, ad mediam noctem, & ultra, mediâ nimirum nocte expectans Dominum suum.

Mortificationes diebus Adventûs.

7. Die fidelium defunctorum, pro animabus Purgatorii adhibebat disciplinas triginta tres, quarum singulæ, ad minimum constabant totidem

Disciplina die fidelium defunctorum.

tidem ictibus, & sic tota diverberatio continebat numerum ictuum 1719. Tanto animo conabatur adjuvare animas, animosus Christi servus.

8. Ad ordinarias mortificationes & illud referri debet, quod ab ordinariis post mensam recreationibus abstinere solitus fuerit, petitâ ad id, & impetratâ ab Amodum Reverendo Patre Nostro, piæ memoriæ, Mutio Vittelescho, & Gosvino, Nickel, facultate. Et quod pro impetranda eliberatione à regimine, frequenter sese flagellaverit; flagellis ipsis, servum se non superiores in Religione debere esse, coram Deo protestatus.

*Disciplina
ante Concio-
nes.*

*Mortificatio
in colloquio
mulierum.*

*Mortificatio
in itinere.*

*Mortificatio
in ipsis morbis*

9. Ad extraordinarias autem corporis diverberationes id spectat; quod post quamlibet Concionem, flagellatione seipsum mulctaverit, incutiens sibimet timorem DEI, si fortè illum Auditoribus non iniecisset. Deinde quod si quando cum sexu muliebri colloqui (quod perrarum erat) contigisset, acutissimâ acu corpus suum pungere, adeoque servatæ pudicitæ, novos addere stimulos, solitus fuerit.

10. A tanto in mortificatione corporis profectu, nec itinera eum retardabant: dum enim flagellationes adhibere non poterat, vellicationes, rasurasque, puncturas, & pectinationes usurpabat. Invisens Illustrissimam Fundatricem Ostrogensem, in angusta licet mansione, reperit tamen locum, in quo divexaret corpus flagello Scythico, quod post discessum ejus reperit quidam Pater, eique illud exposcenti, remisit.

11. Quodque magis mirum, etiam in infirmita-

mitatibus corporis, hoc in negotio mortificationis validus erat; adverti ego eum ad initium extremi morbi, virgarum disciplinam usum. Dicere quoque solebat, non obfuturum valetudini, si aliquis morbo pressus, ter, vel quinquies vellit utrumque pedem, in honorem Sacrosanctæ Trinitatis, vel quinque Christi vulnerum, aut simile quid in morbo, vividâ mente faciat.

12. Cæterum tamen in Paschate, perque totam ejus Octavam, suadebat, superfedendum esse à diverberatione sui ipsius, gestationeque Ciliicii, tum propter solennitatem lætissimi temporis illius, tum ut postmodum post interrupta flagella, acrior dolor sentiat. *Cessatio à flagellis in Paschate.*

Non omittendum denique est remedium quoddam, quo in perfanando corpore proprio usus est. Comparuerat in latere ejus sinistro, ulcus quoddam, non leviter periculosum: jam enim usum sinistræ manûs, quâ ordinariè in sese diverberando utebatur, ademerat. Detexit illud P. Gaspar Præfecto infirmorum, emplastrumque, vel simile quidpiam expetiit: Sed oblitus ille, remedium distulit. tum Pater Gaspar instinctu, ut credibile est, divino, virgam arripit, dextraque manu, ulcus flagellat. Res mira! ad primam flagellationem ulcus detumuit, ad reperitas autem diverberationes, prorsus perfanatum est, non vulgari mortificationis medicamento. *Sanatum flagellatione ulcus.*

C A P U T X.

Mortificatio interior Patris Gasparis.

Quod corpus est sine anima, hoc mortificatio exterior, sine interiori: quamvis enim

G 3

mor-